

П. Що трѣбва да научимъ отъ тѣзи думы?

О. Трѣбва да научимъ че най священна-та отъ всичкы-тѣ ни длѣжности и най важна-та отъ всичкы-тѣ ни работы е да вървимъ слѣдъ Исуса, и по никоѣж причинѣ не бива да оставимъ. Има ли длѣжность по священна отъ това, сир. да погребемъ чловѣкъ бащѣ сѣ? но пакъ Исусъ не дозволи на този ученикъ да ѣж испълни.

П. Какво направи Исусъ послѣ?

О. И когато влѣзе въ ладїѣ-тѣ, ученици-тѣ му влѣзохъ слѣдъ него. (Ст. 23.)

П. Що имъ станѣ по море-то?

О. И ето, буря голѣма быде на море-то, така що вълны-тѣ покрывахъ ладїѣ-тѣ, а той спѣше. И пристѣпихъ ученици-тѣ му, та го събудихъ и казувахъ; Господи! спаси ны; погынѣхмы. (Ст. 24, 25.)

П. Кои ся намиратъ въ подобїѣ опасность?

О. Всичкы-тѣ, които още не сѣ ся примирили съ Бога чрѣзъ Исуса Христа. Скоро ярость-та Божїя, каго силна буря, ще излѣзе противъ тѣхъ.

П. Има ли избавленіе за такыва чловѣцы?

О. Има, но само чрѣзъ Исуса Христа, и за това тѣ трѣбва тутакси да прибѣгнатъ при него и отъ все сѣрдце да му ся молятъ да ги спасе.

П. Що рече Исусъ на ученицы-тѣ си, когато му ся помолихъ да ги спасе?

О. Той имъ рече: Що сте страхливи, мало-вѣри?

П. Защо не трѣбваше да ся боятъ?

О. Защото Исусъ Христосъ, Господъ на вѣ-